

Anstalten end et Gode for ham, at han har Bøllig paa Anstalten. — At Slutningen af Paragraphen ikke mere passer, efter at Forstanderen for Døvsommeinstituttet er forflyttet, erkjendes, og dette bør vistnok rettes ved tredie Behandling. — Imod de øvrige Endringsforslag, navnlig det under Nr. 23 om Lovens Revision, har jeg Intet at erindre, ligesaa lidt som mod det under Nr. 24, der gaaer ud paa Ubeladelsen af en Sætning, som ikke længer har nogen praktisk Anvendelse.

Winther: Denne Sag har saa ofte været forhandlet her og er idag bleven saa omstændelig omhandlet i de fleste Punkter af den ærede Ordsfører og Flere, at det kun er saa Bemærkninger, man kan have Anledning til at gjøre. Der er dog nogle Punkter, om hvilke jeg ikke vil tilbageholde min Mening. For det Første er der det meget omtalte Forslag under Nr. 7. Om Hensigten med dets Affattelse for Adjuncternes Vedkommende fremsatte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Ussing) en Mening, som jeg ikke kan tiltræde. Naar man vil betragte denne Constitutionstid af 6 Aar blot som en Prøvetid, troer jeg ogsaa, at man kan give ham Ret i, at det vilde være overflødigt at have saa lang Prøvetid, og at 3 Aar kunde være nok; men der er jo ganske andre Grunde, som have bevæget til at opstille denne lange Tids Forløb, inden fast Ansættelse kan opnaaes. Disse ere tildeels blevene berørte, og jeg skal derfor blot sige, hvad der efter min Mening maa være Hovedsagen herved; det er, at man kan have Sikkerhed for, at der er dygtige Lærerkæfter ved Skolerne. Naar man har faaet en Mand ansat saaledes, at han ikke uden Pension kan affkediges, er der strax derved en Hindring for hans Affkedigelse, uagtet virkelig Skolens Lærvæsen træve denne. Enhver, der kjender Forholdene ved de latinste Skoler, vil vistnok indrømme, at der af og til forekommer saadanne Tilfælde, hvor det er i høieste Grad ønskeligt for Skolen, at en eller anden Lærer faaer Afsted, men saa kommer Barmhjertigheden og lægger Hindringer iveien; man nænner ikke at sætte Manden tilside, fordi han saa ikke har Noget at leve af. Det er dette Hensyn, jeg

finder, at man ikke bør tage ved saadanne offentlige Anstalter og derved gjøre dem paa en Maade til Forsørgelsesanstalter, istedetfor at de skulde være Læreaanstalter for Ungdommen. Men der er ogsaa en anden væsentlig Hensigt med dette Forslag. Jeg erindrer endnu tydeligt, at da jeg forrige Aar var i det tidligere Udvalg angaaende denne Sag, var en af de Grunde, man idetmindste dengang gjorde gjældende, for at have denne lange Constitutions-tid, og i det Hele taget for at indsætte ogsaa den anden Bestemmelse i Forslaget under Nr. 7, om Lønning af en rund Sum, den, at forbedre de egentlige Faglæreres Stilling. Det er Noget, der ligger i Tingens Natur, og som ogsaa idag er blevet fremhævet, at der er en Deel Lærerpøster, der kunne besørges tilfredsstillende af Wiange, hvorimod der er mange andre Lærerpøster, hvortil man ikke kan finde mange Concurrenter, fordi de kræve særlige Kundskaber, endog i en betydelig Grad. Det var nu disse sidste Pøster, som man har troet at burde tillægge en bedre Lønning; men paa Grund af det lærde Skolevæsens oeconomiske Tilstand har man da seet sig om efter, hvorvidt der kunde spares Noget paa andre Pøster, for at komme dertil, og det er altsaa i høieste Grad i Skolernes Interesse, at den anden Bestemmelse under Nr. 7 vedtages. — Det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) yttrede, at man ikke burde have ældre Lærere ved Skolen. Sagt i stor Almindelighed, er dette ikke rigtigt; vel skal man naturligtvis ikke beholde gamle og ubrugbare Lærere, men paa den anden Side vil Enhver, der har givet sig af med at være Lærer og Opdrager for Ungdommen, vide, at det er meget velgjørende for denne, at der ved Skolerne ere ældre Mænd, som i mange Tilfælde kunne være Veiledere for de unge Mennesker. Naar saadanne ældre Mænd have vidst at vinde Ungdommens Kjærlighed, vil det altid være en overordentlig stor Velgjerning for de Børn, der ere borte fra Forældrenes Huus, at have saadanne ældre og prøvede Venner ved Skolen. Dertil kommer, at da Opdragelsen er af saa stor Bigtighed, netop i den fremrykkende Ynglingsalder, er det i høieste Grad ønskeligt, at der ved Skolen findes ældre Lærere, som